

PRENUMERATA:

Miesięcznie we Lwowie
11.500 Mkp
do domu
z przesyłką
13.000 Mkp
państwach

CENA

500 MKP.

Konto czekowe
P. K. O. 140.561.

Krajów

LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

Ceny ogłoszeń:

7c wiersz milimetry wy-
nosi. Zarysowane na tekście
500 Mk. Nawiązane 600 Mk.
Retroskopia 500 Mk. Na pier-
wszej kolumnie 1000 Mk. Przed-
kronika i w rubryce „Depart-
tament” 900 Mk. Po kronice
i komunikaty 600 Mk. Drobne
ogłoszenia za każdy wyraz
70 Mk., w rubryce kupas
i sprzedaż, matrymonialne
i k. re. pendercja prywatna
za każdy wyraz 80 Mk. Paski
na kolumnach tekstowych po
500 Mk. za wiersz milimetry-
trowy, szerokość 30 milim. Ogło-
szenia zagraniczne w 50 proc.
drożej.

REDAKCJA ul. Ossolińskich 1. 15. ADMINISTRACJA ul. Chorążczyzny 1. 26. — Redaktor przyjmuje między godziną 5—6. — Adres telegr. „Kurjer” Lwów. —
Rekopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19. Od 10 wieczór telefon 874.

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Militaryzmy polski i czeski.

(Z powodu sporu o Jaworzynę).

Rada Ambasadorów długo zwleka z rozstrzygnięciem sprawy Jaworzyny, pomimo wielokrotnej jednomyślności komisji granicznej, która uznała słuszność żądań polskich. Czesi wysuwają coraz to nowe sprzeciwy i argumenty, z których najgłówniejszym są względy strategiczne. Wojują nim wobec niezających terenu, członków Rady Ambasadorów, z niezwykłą zręcznością i właściwą im złą wiarą, oskarżając Polskę o militaryzm, o ubezpieczanie terenów strategicznych zagrażających — podkarpackiej linii kolejowej, łączącej Morawy z Rusią Zakarpacką ...i Rosją.

Dla każdego, komu teren tatrzański w przybliżeniu choć znany, twierdzenie takie jest kpinami ze zdrowego rozsądku. Szczyty przez które przechodziła granica przez Polskę żądana, opadają ku stronie polskiej prostopadłymi ścianami, nie pozwalając pomyśleć o żadnej strategicznej akcji, tembardziej, że ich łagodniejsze stoki schodzą w doliny spiskie i ułatwiają Czechom nietylko kontrakcje, ale i wszelkie zapobiegawcze kroki ochronne. Spotkanie się zaś dwu przeciwników na idealnej czesko polskiej granicy jest trudne do pomyślenia. — Polska, gdyby chciała linii koszyckiej zagrozić, nie będzie stawała do walki z trudnościami Kaczej, Swistowej lub Jaworowej doliny, których szczyty byłyby we wspólnym Czechów i Polaków posiadaniu, gdyż miałyby dziś już punkty strategiczne znacznie dogodniejsze, nie wymagające trudów terenowych i pozostające całkowicie w rękach pol-przełęcz, gdy przejścia trawiaste Tatrz zachodnich dziś już mogłyby ostrzeliwać linie koszycką.

Nie kusiłaby się również o zdobywanie orlich przełęcz, gdy przejścia trawiaste Tatrz zachodnich stoją otworem.

Aby jednak dać dowód jak dalece myśl militarna jest od Polski daleka, aby dać dowód dobrej woli wobec Czechów, polska komisja jaworzynska poszła nawet tak daleko, może zadaleko, że zrzekła się szczytowej granicy dolin Białej Wody i Jaworowej, a zaproponowała bardzo powietrzną, linję podścianową, dającą zupełne gwarancje bezpieczeństwa Czechom, a w gruncie rzeczy przeznaczoną tylko na wykazanie bezsensu czeskich zarzutów, które byłyby zrozumiałe, gdyby Polska linja przechodziła na południowy stok Tatrz. Polska domaga się tylko należnych stoków północnych.

Nie o cele wojskowe więc Polsce chodzi, nie o żadne plany wypadowych. Chodzi jej o interesy polskich gmin spiskich odciętych od pastwisk i lasów, z których żyją, chodzi jej o rozszerzenie zdławionych letnisk, chodzi jej o cele idealne o rozszerzenie i zachowanie tego źródła energii narodowej, tego skarbcza duchowego jakim są dla narodu Tatry, które, choćby nie wiem jakie linje graniczne je cięły, zostaną całe zawsze i wyłącznie polskimi, bo ze źródła ich siły, ich poezji i ich szkoły ducha, tylko Polacy czerpać potrafią. Daleka od Polski myśl o wrogich wobec Czechosłowacji zamiarach, obok dowodów, których sam teren tatrzański dostarcza, znana nam rów-

Dzisiejszy numer „Kurjera Lwowskiego” zawiera:

Bramy wypadowe na Polskę [artykuł wstępny].

Utrapienia prasy polskiej.

Zniżka cen wartości naftowych.

Łatająca rodzina Habsburgów.

U łoża chorego Lenina.

Walka wewnętrzna w PSL. „Piaście”.

Z reakcją czy z ludem?

P. Dąbski domaga się zmiany polityki prezydium klubu. Przeciw układowi z prawicą wystąpili dotychczas posłowie: Dąbski, Wyrzykowski, Anusz, Wilkoński i Gruszka, senatorowie: Wysłouch i Krzyżanowski.

Warszawa. (Tel. wł.) (G) W związku z wczorajszymi i dzisiejszymi obradami klubu „Piasta” otrzymaliśmy nast. informacje: Zarówno w przemówieniu posła Witosa jak i Dąbskiego przebiegała nuta wątpliwości, co do jednolitego stanowiska klubu wobec prawicy. Z przemówienia tych mówców odczuwać się dało, że o ileby w klubie „Piasta” nastąpił rozłam prawica nie zyskałaby większości. Z referatu p. Kiernika, który przedstawiał pakta pomiędzy „ósemką” a „Piastem”, wynika, że pakt, dotyczący reformy rolnej nie jest korzystnym dla stronnictwa ludowego. Przeciwnie, szereg ustępstw poczynionych w zakresie parcelacji, brak gwarancji ze strony prawicy, że układ co do reformy rolnej będzie utrzymany, przemawia za tem.

Co się tyczy strony politycznej, to z paktu wynika, że przedstawiciele „Piasta” byłiby zdani na łaskę i niełaskę ósemki. Wszystkie te słabe

strony pakta, jak również niemoralną politycznie i społecznie stronę wchodzenia w zmwę z prawicą, wykazał w swoim przemówieniu poseł Jan Dąbski, wykazując równocześnie całą linję polityczną działania Chjeny, wreszcie metody strytopójczej walki i wreszcie

domagał się wskutek tego zmiany w dotychczasowej polityce klubu.

Dzisiejsze obrady klubu rozpoczęły się o g. 9 rano, a trwały do 12 w południe, następnie popołudniu do 10 wieczór. Jednakże obrad nie ukończono, — dalszy ciąg potrwa jutro od godz. 3 popołudniu. Zapisano się 30 mówców — Przeciwko układowi przemawiali dzisiaj Wyrzykowski, Anusz, Wilkoński, Gruszka, oraz senator Wysłouch, który jednocześnie odczytał protest senatora Krzyżanowskiego nie wchodzenia w układy z Chjeną.

Przeciw „ustawodawczym” zapędom Senatu.

OKRĘśLENIE KOMPETENCJI SENATU.

Warszawa. (Pat.) U marszałka Sejmu Rataja odbyła się konferencja prawników dla wyjaśnienia wątpliwości, jakie nasuwa art. 35 konstytucji. — Wątpliwości te są następujące: 1) czy projekt odrzucony przez Senat może być wzięty powtórnie pod obrady Sejmu, 2) jakie są konsekwencje odrzucenia przez Sejm większością mniejszą niż 11/20 poprawki propono-

wanej przez Senat. W obradach wzięli udział jako przedstawiciel nauki prof. Wł. Głabiński, Dubanowicz, Kiernik, Marek, Hartglas i Thugutt. ze strony Senatu marszałek Trampczyński, sen. Baliński, Nowodworski, Buzek, Koerner i Lieberman jako zastępca sen. Siedleckiego. Dyskusji nie ukończono. Dalszy ciąg jutro.

Sprawa uposażenia urzędników państwowych.

Warszawa. (Pat.) Sejmowa komisja budżetowa, dla rozpatrzenia projektu o uposażeniu funkcyjnarjusz państwowych i wojskowych ukonstytuowała się, powołując na prezesa p. Smulikowskiego

(PPS), na wiceprezesa p. Paszkowskiego (Ch.dem), Referat powierzono p. Manaczyńskiemu (ZLN). Podkomisja uchwaliła wysłuchać opinii Centralnego Komitetu urzędników państwowych.

PODRÓŻE FOCHA A KONFERENCJA WSCHODNIA?

Londyn. (Pat.) Korespondent dyplomatyczny „Daily Telegr.” dowiadyuje się, że jest rzeczą

możliwą, że marszałek Foch prócz Polski odwiedzi inne państwa, wchodzące w skład Małej Ententy, zależnie od sytuacji, jaka się wytworzy w Lozannie.

niez propozycja polska, która w zamian za Jaworzynę ofiarowuje Czechosłowacji Kacwin i Niedzicę. Przez odstąpienie Niedzicy pozbawia się Polska ważnego przyczółka mostowego i drogi otwartej w głąb Spisza czechosłowackiego. — Podobne nierozważne nawet, desintéressement strategiczne okazała Polska w ustępstwach na Orawach. Wobec tych dowodów, każdy znający teren przyzna, że tylko świadoma zła wola oskarżyć Polskę o militarizm może.

Stare przysłowie mówi: uderz w stół, nożyce się odezwią. Zastrzeżenia strategiczne wysunięte zostały z wielkim hałasem przez Czechy, o ileż słuszniej mogłyby być przez Polskę wysuwane. O ile polska granica unika południowych grzbietów Tatr i Karpat, Czesi upierają się przy utrzymaniu swych posiadłości na stokach północnych, aby zachować bramy wypadowe na Małopolskę. Upór czeski, aby w wyłącznym swem, niepodzielnym posiadaniu utrzymać najwyższe szczyty i przełęcze tatrzańskie, na które z czeskiej strony wiodą dostępne drogi, podczas gdy z polskiej dostępne są one tylko zuchwałstwu taterników, budzi podejrzenie, że chcą oni górować drapieżnym okiem nad doliną nowotarską, wiecznym przedmiotem ich pożądań, bramą ku Małopolsce całej. Sprzeciwiają się oddaniu Jaworzyny, chcąc zachować węzeł drogi strategicznej wiodącej przez Magórę spiską i bocznej przez przełęcz Pod kopą, zachowują Jaworzynę, zachowują sobie dolinę wypadową ku Białce i Dunajcowi. Aby zaś przygotować teren, świadomie podjudzają niezadowolone granicznych wsi, pozbawionych pastwisk i lasów, radzi przedłużyć ten stan niedozniesienia i anormalny, stwarzając w ten sposób ognisko zapalne na pograniczu Polski. Jeśli raz poruszamy względy strategiczne, to Polska właśnie musiałaby się była zasadniczo sprzeciwić oddaniu Czechom przełomu Dunajca przez Pieniny, tj. drogi pienińskiej wiodącej wprost w dolinę Nowotarską i Sądecką. Uprzywilejowanie Czech na Orawach w Tatrach, na Spiżu zagraża strategicznie Polsce, a zażarty opór Czechosłowacji budzi podejrzenie, że w snach imperjalistów czeskich roją się marzenia o Podkarpaciu polskim, o jego nafcie i bogactwach wdrojowych...

Pominąwszy zatem wszelkie względy ekonomiczne i idealne Polska nie może się zgodzić na ukrócenie swych praw w Jaworzynie ze względu na swe bezpieczeństwo, uważając, że rozstrzygnięcie na rzecz Czechosłowacji, dawałoby im korzyści strategiczne pierwszorzędnej wagi.

Niedawno na posiedzeniu Ligi Narodów — zdemaskowana została Litwa. Litwa, która świat ogłaszała wołaniem o groźbach polskich o militarizm polskim, otwarcie zrzuciła maskę i przyznała, że jest w stanie utajonej wojny z Polską

i czeka tylko sposobności, by ta wojna jawna się stała. Niech ten przykład, odwracając rolę i dając zwycięstwo prawdzie, zachęci organy międzynarodowe do głębszego zastanowienia się i przypomina, że zarzut często ku oskarżającemu odwrócić należy. Powoli zaczyna rozdzierać się pogmatwana sieć kłamstw o militarystyce i imperjalizmie polskim, zaczyna ujawniać się prawdziwe oblicze oszczerców.

Jeżeli Czechy rzeczywiście pragną porozumienia z Polską niech wobec trybunału międzynarodowego, dadzą dowód swych pokojowych intencji, przyjmując postulaty polskie, postulaty bardzo kompromisowe i skromne.

L. C.

Utrapienia prasy polskiej.

Niejednokrotnie podnosiliśmy już utrapienia, na jakie narażona jest cała prasa polska głównie z powodu coraz nowych i coraz większych ciężarów fiskalnych. Utrapienia te dają się odczuwać najdotkliwiej prasie polskiej we Wschodniej Małopolsce, a to z tego powodu, ponieważ jest tu ludność mieszana i pisma liczyć nie mogą na takie nakłady, jak w innych dzielnicach o ludności prawie wyłącznie polskiej.

Na zjazdach i zebraniach dziennikarzy polskich i na zgromadzeniach wydawców podnoszą od lat kilku ucisk fiskalny i rozmaite utrapienia na jakie jest narażona prasa polska, wielokrotnie interwenjowano w sferach decydujących, niestety dotychczas bezskutecznie, pomimo licznych obietnic w tym kierunku, uznawano zawsze słuszność postulatów prasy polskiej — równocześnie ignorowano je niestety z całą konsekwencją.

Najbardziej dolega nam ciągle brak papieru i niesłychana jego drożyzna, a obok tego piętrzący się niemal z dniem każdym wzrost opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, który pochłania miesięcznie miliony i przyczynia się niezmiernie do zwiększania się deficytów.

Polska jest jedynym państwem na świecie, w którym stawki opłat pocztowych za przesyłkę dzienników nie są stałe, lecz wzrastają z podwyższeniem primumeraty procentowo. Takiej procedury nie stosują do banków, spółek akcyjnych, instytucji finansowych, obliczonych na zysk, lecz tylko do prasy i dzięki temu oryginalnemu fiskalizmowi dzienniki polskie opłacają za przesyłkę pocztową miesięcznie kwoty miljonowe. Ministrowie poczt pp. Linde, Tołłoczko i

Stesłowicz, którym delegacje dziennikarskie przedstawiały ten niesłychany wyzysk, przyznali rację, że podwyższanie stawek wyłącznie w zastosowaniu do pism nie jest uzasadnione i przyrzekli ustanowienie jednolitej stawki — dotychczas jednak nie nastąpiła zmiana stawki i jej ustalenie i dzienniki w dalszym ciągu znaczną część dochodów brutto muszą oddawać dla molocha fiskalnego.

Jest to największa krzywda, jaką wyrażają prasie — niepraktykowana nigdzie zresztą po za Polską. Nigdzie w taki sposób nie obciążają prasy, co więcej w państwach bałkańskich dzienniki uwolnione są zupełnie od opłaty pocztowej za przesyłkę pocztową, a w innych państwach opłacają minimalną stawkę.

W ostatnim znowu czasie wszystkie wydawnictwa prasy małopolskiej przedstawiły w memorjale postulaty prasy i na podstawie tego memorjału posłowie redaktorzy: Dąbski (PSL), Chaciński (Ch. D.), Kucharski (N. D.), Stroński (Ch. N.), Chomiński (PSL. Wyzwolenie) i Perl (PPS.), wnieśli w Sejmie wniosek z wezwaniem do rządu, aby bezzwłocznie przyszedł prasie polskiej z wydatną pomocą. Wnioskodawcy proponują następującą formę pomocy:

- 1) zniesienie wszelkich ceł, obciążających papier zagraniczny tak rotacyjny jak i płaski;
- 2) zniesienie, a przynajmniej znaczne obniżenie ceł obciążających farby, czcionki i części składowe maszyn, przeznaczonych dla drukarni gazetowych;
- 3) zniesienie do 1/20 porta pocztowego, oraz kolejowego dla dzienników;
- 4) zniesienie do 1/10 części opłat za rozmowy telefoniczne i depesze;
- 5) zniesienie wszelkich podatków i danin odnoszących się do przemysłu gazetowego;
- 6) wywarcie przez rząd nacisku na fabryki papieru w kierunku obniżenia cen papieru;
- 7) zakaz eksportu celulozy, masy drzewnej i papieru;

Wnioskodawcy wyrażają zapatrywanie, że o ile powyższe środki zostaną zastosowane, uniknie się zagłady prasy polskiej.

*

Z Warszawy donoszą: W sprawie omawiania potrzeb prasy polskiej zwołany został do Warszawy na poniedziałek 30. bm. Zjazd przedstawicieli prasy polskiej z całej Polski. Na zjazd ten każde wydawnictwo będzie mogło wysłać jednego delegata upoważnionego. Obrady potrwać jeden lub dwa dni. Zjazd zagałę ma premier gen. Sikorski. Projektowane są referaty ministrów: skarbu Grabskiego, przemysłu i handlu Ossowskiego i spraw zagranicznych Skrzyńskiego.

WŁADYSŁAW ORKAN.

9

Kostka Napierski

Powieść z XVII. wieku.

(Ciąg dalszy)

II.

Jaśka Orawca hajducy, pojmanny na moście, przywieźli na dziedzińce podstarościńskich zabudowań, które obszernym czworobokiem na równi nad Dunajcem naprzeciw kościoła farnego leżały, i tu go do aresztu, z lamusa starego na przygodne więzienie przerobionego, zamknęli.

Usiadł na jakimś sprzącie i długo siedział bez myśli nijakiej, zgasły w sobie, jakby zatracony.

Pomału — gdy zaczął rozglądać się zastanową myśli w zająsci całym — jęły go martwi wyrzuty bolesne wespół ze wstydem, który wprost wytykał:

— Cożem tym raptem zwojował? capie ja-kiś. Tabo ino, że straż czujność zdwoiła. A potem dałeś się pojąć hajdukowi, jak baran — i to na oczach wszystkich.

Te go najwięcej martwi.

— Ja nie wiem — próbował się bronić — jako się to stało. Jakby to nie ja był, ba kto inszy, co się za mnie podstawił.

— Ale tu-s ty, sie znalazł, nie kto inszy i ciebie sądzić będą.

— Niech mnie wieszają!

— Ba, pomalutku! — niepokój się wnie-szał. — Może i to cię nie ominie. Wszczęty gwałt — zabicie człeka przy pełnieniu służby — zamierzone odbicie hersztów...

Uczuł się bardzo opuszczonym.

— Kany też Jędek? — pomyślał. — Ja by go tak w kłopotcie nie ostawił.

— Cóż twoje strapacye — warknął wyrzut — wobec ucięży tamtych? Tam też i Jędek musiał pójść...

— Musiał, zaiście, pewnie... Dobrze, że choć on tam, skoro ja w zamknięciu — może się ku czemu przysłać...

— Ku czemu-by? — wątpienie zabiegło.

— Czy ja wiem sam... Nie widno nic... Mia-łoby się to stać?.. Jezusie, wszyscy święci, kanyście ino jacy...

Podszedł do kraty okna i wyjrzał na świat.

Okrzyk zmieszany, wielogłośny — zdawało się: wyraz grozy — przyleciał właśnie z oddal-nego wzgórza, które zasłaniał blizki dach budynku.

Zadrżał Orawiec w sercu. Lęk szepnął:

— Teraz to się tam stało...

Trwał, przylepiony twarzą do kraty, i czekał w trwodze, czy co nie zasłyszcy.

Cicho już było. Jakiś głos jeden dzwonił — czy złudzenie...

Wrócił od okna, usiadł na miejscu uprze-dniem i zapadł w długie, tępe ośpienie. Oczy,

w rozstęp podłogi, w jakowyś dół roztoczny spadły i wodziły się bez myśli na przepływają-cych chwilach, jakby gdzieś z brzegu wysokiego patrzył na mętne, beznadziejne, leniwo płynące fale.

— Skąd jakie spodziewanie?.. Wszystko skończone. Amen.

Stało mu się okrutnie ciężko. Skąta, sto-czona na serce, przycisła nawet łzy. Tedy ca-łem wysileniem oderwał oczy zwołale od onych fal beznadziej i począł niemi wędrować Dunaj-cem w górę — ku Tatrom...

Zelzał przygniot, gdy tam się odnalazł.

Jęły mu — dziw — przychodzić na pamięć momenty dawno przeżyte. Skwapliwie począł pomagać pamięci i wskazywać miejsca pewne, gdzie się co zdarzyło.

— Jak to było z tym początkiem jego ru-szenia się...

...Pasł owce na upłazie pod Liliowem. Przy-szedł doń Łukaszczyk Józek, co już od kielku lat na uherską stronę z towarzyszymi chodzo-wał, i powiada: „Podź, Jasiu, se mna!“ — „Kany?“ — „Na uherskie.“ — „Po co?“ — „Po co chłopcy hymi chodzą. Co tu bedziesz — powiada — ziębnał w tych skalach? Czyś dziad? Tam świat otwarty — dziedzińcy boga-te — miasta — wino — freirki...“ Zastanowił się Jasiu. Co mu tam wino, freirki — ale by przejrzeć świat... Zdał owce Wojtkowi Skupie-niowi. Poszli. Po drodze napotkali towarzyszków Józka. I tak to się zaczęło...

(C. d n.).

Prezydent Rzpltej na Pomorzu.

Toruń. (Pat.). Po mowie powitalnej prezydenta miasta p. Michałka, udał się p. prezydent Rzeczypospolitej w otwartym landzie pod pomnik Kopernika, gdzie złożył osobiście wieniec. Następnie udał się p. prezydent do koszar 18 p. ułanów na uroczystość poświęcenia sztandaru. Następnie odbyła się defilada przed prezydentem Rzeczypospolitej. Po obiedzie zwiedził p. prezydent oficerską szkołę marynarki. O godz. 20 odbyła się w Dworze Artusa wieczerza, wydana przez pomorską organizację rolną, w czasie której wygłosił przemówienie marszałek sejmiku powiatowego p. Dandelski. Pomorze — mówił marszałek — czuło się zawsze i czuć będzie integralną częścią narodu polskiego. Lud pomorski w czasie niewoli umiał cicha i wytrwała pracą utrzymać polskość tej ziemi. I dziś, kiedy do nas nadchodzą wiadomości z Warszawy, że pogłębiają się nasze hasła i że wytwarza się w sejmie polska większość, wtedy serca nasze się podnoszą. — Mowę swą zakończył p. Dandelski okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej i jej prezydenta.

ODPOWIEDZ PREZYDENTA RZPLTEJ.

Odpowiadając, zaznaczył p. prezydent, że

skierował swój pierwszy wyjazd oficjalny w stronę Pomorza dla dwu powodów: pierwsze, iż jest ono korytarzem do morza, którego obrona i wzmocnienie we wszystkich kierunkach ma pierwszorzędne znaczenie dla całej Rzpltej, po drugie, że lud pomorski posiada wielkie wartości moralne. Nawiązując do słów marszałka o potrzebie wytworzenia stałej większości polskiej, wyraził p. prezydent Rzeczypospolitej nadzieję, że wobec wielkiej miłości Ojczyzny, której wyraził usłyszał w oświadczeniach ludności różnych kierunków politycznych; nie wątpi że sprawa zjednoczenia dla zyskania trwałego, oparte go na zaufaniu sejmu rządu, znajdzie należyte rozwiązanie.

Silne poczucie rzeczywistości i należyty umiar w zamierzeniach należy zawsze przeciwstawić doktrynom społecznym i politycznym.

Wyrobienie obywateli pomorskich w długotrwałej walce pozwala liczyć na to, że tutaj właśnie najwięcej znajdzie się zrozumienia dla rozwiązywania zagadnień państwowych bez żadnej szkody dla Rzeczypospolitej, chociażby to było połączone ze szkodą dla doktryn.

Niemcy dążą do porozumienia się z Francją.

Berlin. (Pat.). W prasie londyńskiej i paryskiej dominuje wrażenie, że Niemcy będą dążyły do porozumienia. Między Londynem i Berlinem odbywa się żywa wymiana zdań za pośrednictwem ambasadorów. Według informacji prasy. Niemcy zażądały od Curzona, aby podał dokładnie, jak sobie wyobraża wysokość sumy reparacyjnej. Rząd angielski zaznaczył w odpowiedzi, by Niemcy opracowały taki plan reparacyjny, któryby sumę odszkodowań przewidywał większą od sumy 30 miliardów. Nadto w odpowiedzi angielski rząd zaznaczył, że Anglja byłaby zadowolona, gdyby Niemcy nie w drodze przez Londyn, lecz przedstawiły propozycje równocześnie wszystkim państwom koalicyjnym. Rząd niemiecki niewątpi wie uwzględni życzenie Anglji. wobec czego na-

leży liczyć, że z końcem tygodnia nastąpi przedłożenie oferty niemieckiej.

JESZCZE ZAMAŁO SANKCJI KARNYCH.

Berlin. (Pat.). Koła rządowe oświadczają, że Rząd bez pośpiechu zastanawia się nad odpowiedzialnością.

WSTĘPNE KROKI RZĄDU NIEMIECKIEGO.

Berlin. (Pat.). Gabinet Rzeszy nie powziął jeszcze decyzji w sprawie odpowiedzi na mowę Curzona. Wizyta ambasadora niemieckiego w angielskim urzędzie spraw zagranicznych uważana jest w kołach berlińskich za pierwszy krok na drodze do podjęcia decydującej akcji.

Otwarcie II. konferencji lozańskiej.

PIERWSZY DZIEŃ OBRADEK.

Lozanna. (Pat.). Na wczorajszym pierwszym posiedzeniu po utworzeniu trzech komisji, Rumbold wyraził życzenie, aby czas trwania konferencji był jaknajkrótszy. Pelle podkreślił konieczność szybkiego zawarcia pokoju. Montagnu, oraz reprezentant Japonji i Stanów Zjednoczonych zauważyli, że wielka część pracy została już dokonana. Ismet pasza oświadczył, że Turcja gotowa jest do podpisania pokoju, o ile wszyscy biorący udział w rokowaniach ożywni są dobrą wiarą i wolą w tym kierunku. Przewodniczący delegacji aljanckich ustalili wczoraj program prac konferencji. Ismet pasza zgodził się na ten program. Delegat amerykański oświadczył, że nie jest obecny jako reprezen-

tant państwa, które podpisał traktat, lecz tylko celem ochrony interesów Ameryki i hasła otwartych drzwi. Dla omówienia poszczególnych kwestji powołano trzy komisje.

CZICZERIN ZAPRASZA SIĘ NA KONFERENCJĘ.

Londyn. (Pat.). Donoszą, że Rosja nie została zaproszona do wzięcia udziału w konferencji lozańskiej. Cziczeryn ma być jednak w drodze do Genewy skąd zamierza udać się do Lozanny.

Lord Rothermer oświadczył w „Daily Mail“, że utrzymanie dobrych stosunków z Rosją, jest dla interesów angielskich rzeczą podstawową.

P. Jan Bryl przed sądem.

We czwartek dnia 26 bm. odbędzie się przed sądem przysięgłych we Lwowie, rozprawa posła Jana Bryla przeciwko dr. Włodzimierzowi Jampolskiemu w sprawie afery politycznej, sięgającej początkami swymi jeszcze ub. roku.

Osk. dr. Włodzimierz Jampolski wygłosi ob-

szernie i rzucające wiele światła na tło rozprawy przemówienie, zaś obrońca jego wniesie o powołanie na świadków, szeregu wybitnych osobistości z życia politycznego.

Rozprawa odbędzie się w sądzie okręgowym przy ul. Batoiego, o godz. 9-tej przedpoł.

Ze spraw polskich.

Z KOMISJI SEJMOWYCH.

Warszawa. (Pat.). Komisja spraw zagranicznych przyjęła w myśl referatu p. Dąbskiego umowę handlową Polski z Belgją.

Komisja budżetowa przyjęła projekt ustawy o zmianach skal w ustawie o zaopatrywaniu

emerytów wojskowych i ich rodzin. P. Wierzbicki referował wniosek swego klubu w sprawie udzielenia gwarancji skarbu państwa do sumy 2 miliardów mk. na ulgowe pożyczki dla drobnych przemysłowców i organizacje wytwórcze. Wniosek przyjęto. P. Wasynczuk referował wnioski w sprawie kredytów na szkolnictwo ukraińskie. Postanowiono wybrać podkomisję, która odbędzie w tej sprawie posiedzenie.

Komisja prawnicza. P. Bittner referował wniosek w sprawie uregulowania niektórych stosunków, wynikających z prawa cywilnego w związku z niestałością kursu marki polskiej. Po dyskusji wybrano podkomisję celem ustalenia wniosków opiniodawczych. P. Hartglas referował wniosek w sprawie uchylecia art. 4. kod. karn. Wniosek przyjęto. Artykuł ten powiada, że kobieta zamężna nie posiada prawa zajmowania się handlem, o ile nie uzyska pozwolenia męża.

FALSZYWE 10000 MK. POL. W OBIĘGU ZAGRANICZNYM.

Wiedeń. (Pat.) Prezydium policji w Frankfurcie n/M. zawiadomiło policję wiedeńską, iż na dworcu kolejowym w magazynie pakunkowym wykryto kufer, w którym było 3735 sztuk fałszywych dziesięcioletnich polskich. Kufer był własnością niejakiego Sarrady, który był wysłany przez fałszywcy banknotów celem puszczenia w obieg fałszywych polskich dziesięcioletnich.

Znaczenie przyjazdu prof. Bourgeois do Lwowa.

W związku z przyjazdem do Lwowa profesora Emila Bourgeois (we czwartek 26. bm.), otrzymujemy ze sfer uniwersyteckich, oraz Tow. Przyjaciół Francji następujące informacje o działalności profesora:

P. Emil Bourgeois, profesor Sorbony, członek Instytutu Francji i Naczelnej Rady Pedagogicznej, którego odczytał „O etapach podboju pruskiego przed r. 1914“, urzędującego w Lwowie Tow. Przyjaciół Francji pod protektoratem senatu Uniwersytetu im. Jana Kazimierza (26. i 27. b. m.), należy do członków ciała uniwersyteckiego francuskiego, cieszących się największą powagą i wpływami. Jako profesor historii nowożytnej i współczesnej idzie za tradycją Fustel de Coulanges, Monod, Lavissee, opierając prace swe na bezstronnej, a bystrej krytyce dokumentów, zwłaszcza jego badania źródłowe z XVII. wieku mają w świecie naukowym ustaloną sławę. Ale wpływ może większy i bardziej owocny wywarły wykłady o historii sztuki przedewszystkiem XVIII. i początku XIX. wieku. Jako profesor uniwersytetu był i jest czynny przy reorganizacji uniwersytetów francuskich pod koniec XIX. wieku. Rola profesora i wogóle uniwersytetu w demokracji współczesnej, są dla niego kwestjami pierwszorzędnej wagi. Należy również do organizatorów słynnej „Szkoły Nauk Politycznych“, tej Alma Mater francuskich i zagranicznych dyplomatów. Jego „Podręcznik Historyczny Polityki Zagranicznej“ jest klasyczny. P. Bourgeois jest przyjacielem Polski.

Podróż profesora Bourgeois do Polski i wrażenia, jakie z niej wywiezie, mogą przynieść sprawie naszej nieocenione korzyści. Jest on bowiem jednym z najbardziej wpływowych w liberałów francuskich, w opinji których Polska może jeszcze nie jest dość znana i uznana jako jeden z głównych czynników pokoju europejskiego. Jego wpływ na konieczną reformę nauczania w szkołach francuskich historii i geografji Polski wedle wyników bezstronnych badań współczesnych może być rozstrzygającym. W końcu zebranie materiałów historycznych o Polsce obecnej uskutecznił przez tego profesora historii współczesnej może mieć dla nas poważne znaczenie w nauce europejskiej, tak często stronniczo lub niedokładnie o Polsce poinformowanej.

Z sali odczytowej.

LITERATURA KATOLICKA WE FRANCJI.

Staraniem Tow. Przyjaciół Francji odbył się w Collegium Maximum Uniwersytetu odczyt prof. uniwersytetu nowojorskiego p. Bernarda Faya p. t.: „L'esprit d'invention dans la littérature catholique en France“. Odczyt ten zgromadził niezwykle liczną publiczność.

Prelegent mówił o twórczej sile katolicyzmu francuskiego, którego rozkwitowi odpowiadał zawsze rozkwit sztuk i literatury. Epoki największego obudzenia ducha religijnego są zara-

zem epokami światłości poezji. Epopeja wieków średnich, arcydzieła wieku Ludwika XIV., romantyzm, są to etapy tego rozwoju. Jako reakcja przeciw naturalizmowi wraz z odrodzeniem się religijnego ducha i spirytualizmu powstaje symbolizm z A. Rimbaudem i Verlainem na czele, a następnie wywodzi się zeń nowosymbolistyczna poezja współczesna. Z Mallarmego i Rimbauda bierze kierunek swój, chłop owerniacki, dziś dyplomata i ambasador w Tokio, największy poeta obecnej Francji Paul Claudel, którego dzieła „Otago“, „Annonce faite à Marie“, „Ody“ „Corona benignitatis“, poematy wojenne są najdoskonalszym wyrazem poezji spirytualistycznej. Obok niego również wieśniak z Beauce, niestrudzony pielgrzym Francji, Charles Pegny, poeta ciężki, lecz myśliciel żywy, apostoł gorący, budzieliel młodzieży, twórca „Cahier de la Quinzaine“, walczący zwycięsko z bergsonizmem. — Śmierć od kuli niemieckiej na froncie, nie przezwyciężyła jego wpływu na nową generację młodzieży, grupującej się przeważnie koło „Revue des Jennes“.

Dążność do czystego spirytualizmu, do zerwania materialnych więzów formy dla oddania najłżejszych drgnień ducha, znalazła ostatni swój przejaw w kubizmie, głową jego jest obecnie Max Jacob, poeta wielkiej miary, ognia i sztuki, który nie wypowiedział jeszcze ostatniego słowa. Prelegent ubolewał, że nazwisko tego katolickiego poety prawie nieznanie jest zagranicą jeszcze.

Coraz większa żywotność i poczytność czasopism katolickich, oraz rozwój powieści z Franciszkiem Mauriac na czele są dowodem, że łańcuch ewolucji nie został przerwany i że literaturę katolicką czeka jeszcze bogaty rozwój.

(j)

TYPY I ORYGINAŁY PODOLSKIE.

Dla umysłów współczesnych, biegnących z przyspieszeniem XXX. w. kultury na sekundę, wczorajsza prelekcja p. Michała Rollego, o nieśmiertelnych na długi czas typach kresów wsch., była czynnikiem przemilego cofnięcia się w atmosferę ciepłego i wonnego pokoiku babci Leontyny, wygodnych foteli i cichego pogwaru o tych właśnie szalonych, całych sobą żyjących typach płyty podolskiej.

Doskonały znawca tych obszarów, współczesny wielu ludziom o których mówił, szanowny prelegent tłumil w sobie nieledwie młodzieńczy pęd ku wypowiedzeniu duszy kresowej i kresowca jako indywidualium o pewnej odrębnej płaszczyźnie psychicznej.

Bo rwało go ku nim i wabiło zarazem.

Prelegent odtwarzał w pełnym świetle długie szeregi typów — wyrazów kresów, jak ustepmy miejsca niewiastom: o napół legendarnej Basi Wołodyjowskiej, hajduczku — bas-saraghbie siedmiokrotnie zameżnym, który przed obłężeniem Kamieńca na Litwę umknął, o p. Kossakowskiej, co to wojnę z Marią Teresą prowadziła i w. i.

Typy męskie, oryginałów, dziwaków, przedstawiała gawęda b. licznie. Był taki p. Marchoczek pan na Minkowicach obitych własnymi, autonomicznymi słupami granicznymi, Weryha-Darowski, który z oszczędności kopiował encyklopedję Orgelbranda i kalendarze berdyczowskie, Piotr Jaksza-Bykowski, który ucieszne hece wyrabiał na niesporach ormiańskich i długie szeregi innych postaci komejdjowych.

Były to typy, śmieszne może dla niektórych, lecz typy twórczo-kulturalne, osadzające trzon polskości na kresach. Gdy dawniej, za Zygmun-tów, krwią swą przesiąkali odległe rubieże, teraz, za Leninów i Trockich padły ich życia, majątki, narosty kulturalne na tych ziemiach, — pozostało tylko wspomnienie, żywa i głęboka pamięć i wdzięczność za wierną służbę Rzpltej.

Smutno tak kończyć. — Szan. prelegenta obdarzono huczными oklaskami za tych niewiele chwil beztroskliwie spędzonych.

ek.

Kronika.

KALENDARZYK.

Dziś rz. kat. Marka Ew.; gr. kat. Wasylija. Jutro rz. kat. Kleta i Marcel; gr. kat. Artemona. — Wschód słońca 4'14, zachód 6'29.

TEATR WIELKI.

Środa „Orle“.
Czwartek „Lohengrin“, trzecia część cyklu Wagnerowskiego.

Piątek „Orle“.
Sobota o 3 pop. „Halka“ — wieczór „Orle“.
Niedziela o 3 pop. „To co najważniejsze“ — wieczór „Hugenoci“.

Poniedziałek „Lubędzie jezioro“, balet w 4 aktach Czajkowskiego.

TEATR MAŁY.

Środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela „Menażerja“.
Poniedziałek „Menażerja“ (50 proc. niżki).

TEATR NOWOŚCI.

Środa, czwartek, piątek, sobota, niedziela „Frasquita“.
Poniedziałek „Rozkosze domowego ogniska“ (50 proc. niżki).

Teatr liter.-artyst. „BAGATELA“, Rejtana 3.

Od 24. kwietnia b. r. Prolog pióra Z. Żywickiego wypowiedzie J. Sławski. Część I. „U Bojarów“, obrazek wo-ka no-taneczny. Część II. solowa: Bronowski, Koszucki, Faliszewska, Mazurkiewicz, Kamiński, Gronowski. Część III. „Warsa 1-akt. „§ 14.“, pióra Bebe. Początek o godz. 8 wieczór.

We Lwowie.

— (a) Trzeci Maja we Lwowie. Wczoraj popołudniu odbyło się posiedzenie sekcji obchodowej Komitetu obchodu rocznicy 3. Maja. Przewodniczył zastępca kom. miasta pułk. Haudek. Przedłożono szczegółowy plan rozmieszczenia na pl. Marjackim podczas mszy połowej i omawiano jeszcze szczegóły programu.

Program uroczystości będzie następujący: Wieczorem 2. maja o godz. 7 uroczysta Akademia w sali ratuszowej. Przemówi kurator szkolny Sobiński. W programie produkcje chóru „Echa“, deklamacja p. Czesława Krzyżanowskiego i tercet muzyczny. Również o godz. 7 wyruszą orkiestry wojskowe z pl. św. Ducha i odegrają capstrzyk po ulicach miasta. Pojawia się też wozy tramwajowe iluminowane, w których grać będzie orkiestra tramwajarzy.

W dniu 3. maja o godz. 6 i pół rano tradycyjne zebranie obywatelstwa na szczycie Kopca Unji Lubelskiej i wywieszenie chorągwi. O godz. 7 rano pobudka muzyk wojskowych i hejnały z wieży ratuszowej. Uroczysta msza połowa odprawiona będzie o godz. 9 i pół na pl. Marjackim. Po mszy wrócenie sztandaru powstańców r. 1863 korpusowi kadetów, na zakończenie defilada wyłącznie wojskowa. Popołudniu o godz. 3-ciej w Teatrze Wielkim „Kościuszkę pod Racławicami“. Żołnierze załogi lwowskiej otrzymają bezpłatne bilety na to przedstawienie, zajmą II. i III. balkon. Wieczorem w Teatrze Wielkim uroczyste przedstawienie z przemówieniem radcy dr. Wereszczyńskiego, przedstawienie w „Gwieździe“ i obchody w organizacjach.

— Program pobytu marszałka Focha we Lwowie. W piątek, 11 maja, o godz. 8'15, przyjazd do Lwowa i powitanie przez wojewodę, o godz. 13 śniadanie u inspektora armji, o godz. 20'30 obiad w ratuszu, o godz. 22 raut u wojewody, o godz. 23'30 odjazd do Krakowa i oficjalne pożegnanie na dworcu. (Pat.)

— Na przyjęciu u konsula francuskiego przemawiał do gen. Le Rond'a obecny prezes Tow. Przyjaciół Francji p. dyr. Dittier.

— Z karty żałobnej. Józef Czuderna, delegat galic. urzędu likwidacyjnego zmarł we Lwowie w 63 r. życia.

— Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się we czwartek, 26. b. m. Na porządku dziennym między innymi: Odstąpienie gruntu pod budowę pałacu Sztuk Pięknych. — Regulamin obrad Rady miej. (dyskusja ogólna).

— Powołanie oficerów rocznika 1896 na ćwiczenia. Ukazały się na murach miasta afisze, wzywające oficerów od podporucznika do kapitana włącznie rocznika 1896 na ćwiczenia, które się odbędą od 14. maja do 7. lipca. Także oficerowie rocznika 1897, którzy uzyskali odroczenie z I. turnusu, mają obecnie zgłosić się do ćwiczeń.

— (a) Rozprawa o zdradę stanu rozpoczęta w poniedziałek przed trybunałem przysięgłych przeciw Wilhelmowi Herschdörferowi i Chaji Stein

z Przemysła, zakończyła się wczoraj późnym wieczorem. Po przesłuchaniu kilku świadków odczytano bibulę komunistyczną, poczem przemawiali prok. dr. Landau, obrońcy dr. Kibitz i dr. Hankiewicz, wreszcie i osk. Herschdörfer wygłosił mowę obrończą, opowiadając jeszcze raz w jaki sposób został komunistą. Sala sądowa była przez cały dzień szczerze zapełniona przeważnie młodzieżą żydowską, która z wielkim zainteresowaniem przysłuchiwała się rozprawie. Późnym wieczorem trybunał wydał nast. wyrok. osk. Herschdörfer został skazany na 3 lata ciężkiego więzienia, ostrzeżonego postami i twardym łóżem, osk. Stein — 10 mies. ciężk. więzienia. Do kary wliczono 5 mies. areszt śledczy. Obrońcy zastrzeżli sobie 3 dni do namysłu. Prokurator nie złożył żadnego oświadczenia.

— (t) Nagła śmierć. W domu przy ul. Sadowniczej 32, zmarł nagle na udar serca 36 lat liczący Jerzy Kossowski, funkcjonariusz Dyr. kolej. Po stwierdzeniu zgonu, przez dr. Wernickiego zwłoki śp. Kossowskiego odwieziono do Instytutu Med. Sąd.

— (t) Sprytnie włamanie. Do kantoru Berla Tempła, mieszczącego się w pasażu Hausmana pod l. 8, włamali się ubiegłej nocy złodzieje. Śledztwo prowadzone przez wywiad. Niebyskiego i Seinfelda wykryło, że dostali się oni do kantoru otworzywszy witychem drzwi do księgarni „Vita“ położonej na I. p. nad kantorem, a następnie wybiwszy otwór w posadzce spuścili się na dół. Tu wycieli w żelaznej kasie ogniotrwałej boczną ścianę i zabrawszy około 700000 mkp., 74.000 mk. niem., 1 złotą 20-koronówkę austr. i 1 złotą 5-cio rubłową, nieruszający akcji w większej ilości tam złożonych, umknęli nie pozostawiając po sobie żadnych innych śladów, prócz dłuta i kawałka żelaznej rury. Policja będzie miała nielada orzech do zgryzienia, tropiąc tak sprytnych włamywaczy.

Z całej Polski.

(e) Zgon Tymka Starucha. Do grobu zszedł dn. 21. bm. b. popularny za rządów austriackich, później kończący się i zapomniany przez wszystkich — Tymoteusz bezpośrednio zwany Tymko Staruch, b. poseł do parlamentu i sejmu, członek U. N. R., zastępca przewodn. kom. narodn. i posiadacz wielu innych godności, zdobytych na obstrukcjach muzycznych w sejmie galicyjskim.

Bezkompromisowy nacjonalista, doskonale znający psychikę swych wyborców, był ich bożyszczem aż do wybuchu wojny. Energiczny, dobry mówca, szybko orientujący się, mimo braku wyższych wiadomości, był w zespole ruskich posłów jedną z najważniejszych figur. — Sławne były jego polemiki z ks. Stojałowskim, St. Badenim i i.

Staruch, syn rolnika, posła do pierwszego galicyjskiego sejmu, wychowywany 15 lat w kadrach c. k. żandarmerji, wszedł do parlamentu wiedeńskiego w r. 1907, w następnym zaś do sejmu galicyjskiego. Okres lat wojennych przeżył częściowo na Syberji, Ukrainie (Kijów, Kamieniec Podolski), Brzeżańszczyźnie (pewien czas w więzieniu).

Umarł w 63 r. życia, zapomniany przez tych, dla których dobra włożył tyle pracy i dobrych nadziei.

— (t) Nieudała zemsta zdradzonego. Piotr Hała zam. w Skniłowie zakochał się na zabój w Antoninie Mandziuk, która nie będąc mu, jak się zdawało obojętną zgodziła się na jego propozycję i wkrótce doczekał się potomka. Kiedy jednak zechciał połączyć się z nią ślubem, te ani słyszeć nie chciała. Obecnie dowiedział się, że kochanka jego zdradzała i postanowiła wyjść za mąż za Jana Folca. Hała, widząc swoje uczucia tak srodze podeptane, postanowił zemścić się i w tym celu namówił się z kolegami Michałem Bryskowem i Romanem Paluchiem i we trójkę wciąż prześladowali, nieszczęśliwego wybrańca, odgrażając się że go zabiją. Słowa te chcieli wprowadzić w czyn 18 bm. i kiedy Folec wieczorem rozbił się w swej chacie do snu, Mandziuk podszedł z rewolwerem do okna i trzy razy strzelił w kierunku Folca. Wszystkie trzy strzały chybiły, zaś aby na przyszłość przeszkodzić podobnym zachciankom wszystkich trzech aresztowano.

— (m) Tygodniowy strajk w operze krakowskiej został zakończony. Dyrektor Poreński zgodził się na rozszerzenie kontraktów w tym kierunku, że zarówno gage, jak i wszelkie dodatki pensyjne dyrekcja będzie wypłacała artystom w ściśle oznaczonych terminach. Wypłata 62% dodatków do płac marcowych, których to dodatków nie otrzymali dotąd wszyscy artyści, nastąpi w tych dniach; również 33% dodatków do płac kwietniowych, dyrekcja wypłaci zespołom operowym i operetkowym w najbliższej przyszłości. Onegdaj odbyło się pierwsze przedstawienie po strajku.

— (m) Krwawe zajście między wojskowymi. Z Częstochowy donoszą: Onegdaj popołudniu, po krótkiej wymianie zdań, w koszarach Zawady w Częstochowie, gdzie stacjonowany jest 27 p. p., strzelił dwukrotnie kap. Kumorek do kap. Petrykowskiego i zranił go ciężko w głowę. Kula przebiła czaszkę i ugrzęzła w głowie. Kap. Kumorek odznaczył się wielokrotnie w polu, ale w służbie pokojowej był przykry, będąc z natury gwałtownym i nerwowym. Odstawiono go do Łodzi, gdzie będzie oczekiwał wyroku sprawiedliwości.

Ze świata.

— Proceś patriarchy Tichona został odłożony na czas nieograniczony.

— U łoża chorego Lenina. „Poslednije Izwiestija“ publikuje rozmowę z jednym z lekarzy, wzywanych do łoża Lenina, który opowiada charakterystyczne szczegóły, dotyczące pieczołowitości z jaką komuniści otaczają swego wodza. Rząd sowiecki pragnąc za wszelką cenę uratować życie Lenina wzywa najwybitniejszych specjalistów lekarzy narodowości rosyjskiej, niemieckiej, szwedzkiej, i norweskiej. Honorarium za 1 wizytę u łoża Lenina wynosi 1000 funtów szterlingów, czyli 226 milionów marek polskich. Lekarze poddani są ostremu regulaminowi wewnętrznemu, nikt z nikt niema prawa wstępu do Lenina bez przepustki podpisanej przez naczelną władzę czerezwyczajną. Przepustka kontrolowana jest przez tajnego agenta u wejścia, a po wyjściu lekarz musi ją zwrócić. Paraliż Lenina postępuje bardzo powoli i trwać może miesiącami, nie jest jednak wykluczone, że nagła komplikacja wewnętrzna położy kres życiu wodza rewolucji rosyjskiej. (AW.)

— Komunikacja powietrzna na linii Ryga—Piotrogród. otwartą zostanie w maju.

Zebrania, odczyty i widowiska.

— Z Polskiego Związku muzyczno-pedagogicznego. Wykład p. dyr. Mieczysława Sołtysa odbędzie się we środę 25. bm. o godz. 7 wiecz. w Tow. Muz. I. p. sala XI.

— O ustawie czekowej. W czwartek, 26. b. m. o godz. 6 i pół odbędzie się w lokalu Izby Adwokatów ul. Grodziekich 1, odczyt dyskusyjny dra Seweryna Panetha „O projekcie ustawy czekowej“. Wstęp wolny mają członkowie zawodów prawniczych i goście przez nich wprowadzeni.

— Posiedzenie lwowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa fizycznego odbędzie się we czwartek dnia 26. bm. o g. 19 min. 30 w sali fizycznej Politechniki. Goście mile widziani. Porządek dzienny: 1) E. Tenczyn: Sprawozdanie z I. Zjazdu Fizyków Polskich w Warszawie. 2) A. Buchbinder: O fotoelektryczności.

— Raut z tańcami urządza Komitet Opieki nad żołnierzem polskim w sobotę, 28. bm. w salach Kasyna i Koła liter.-art. na dochód wdów i sierót po obrońcach Lwowa, zdemobilizowaną młodzież itd. Wszystkie zabawy, urządzone przez Komitet O. Ż. P. cieszyły się zawsze wielkim sukcesem towarzyskim i odznaczały się najbardziej doborowym gronem gości. Szlachetny cel, zarówno humanitarny, jak i patriotyczny, stanowi samo przez się zachętę dla lwowskiej publiczności, znanej ze swej skwapliwości spieszenia z pomocą polskiemu żołnierzowi i jego rodzinie, a zwłaszcza rodzinom bohaterskich obrońców naszego grodu. Raut zapowiada się świetnie, a matorczy tańców znajdują sposobność ochoczej zabawy, a najlepsze sfery towarzysstwa lwowskiego dadzą sobie niewątpliwie, jak na każdej zabawie urządzonej przez O. Ż. P. rendez-vous na tancie sobotnim.

Teoria Einsteina na ekranie. W najbliższej przyszłości wyświetlony będzie we Lwowie słynny w Europie film popularyzujący teorię względności Einsteina. — Film będzie uzupełniony objaśnieniami popularnymi, które przed każdą częścią obrazu wygłoszone będą przez jednego z wybitnych pisarzy polskich, a zarazem znawcę teorii względności.

— Podziękowanie. Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Lewandówce, składa gorące podziękowanie W. Pani Bronisławie Pollowej we Lwowie przy ul. Małeckiego 1. 8, za nadzwyczaj artystyczne i precyzyjne wykonanie sztandaru w cenie stosunkowo do nakładu czasu i pracy bardzo niskiej.

Tą więc drogą wyraża Tow. swą wdzięczność i życzy dalszego pomyślnego rozwoju Firmie o pierwszorzędnej wartości.

Sztandar umieszczony jest na widok publiczny przy ul. Akademickiej Koła Pań, by dać możność szerszej Publiczności podziwiać wspólną pracę artystyczną. 3845 Wydział.

Komunikaty.

Zjazd koleżeński kolegów szkolnych, którzy uczęszczali do gimnazjum bernardyńskiego w latach 1864—1872 (przez cały czas lub krócej) odbędzie się w 50 letnią rocznicę ukończenia gimnazjum dnia 10. czerwca br. Dnia tego o godz. w pół do ósmej rano zejście kolegów w b. gimnazjum bernardyńskim (ul. Wałowa). Koledzy, których adresy nam znane otrzymają zawiadomienie o szczegółowym programie. Korespondencję należy adresować do kolegi Paszdudzkiego, Lwów, ulica Listopada 1. 94. Za komitet zjazdowy: Starzyński Stanisław, Paszdudzki Mieczysław.

Wystawa projektów na okładkę książki szkolnej. Prace nadesłane na konkurs „Książnicy Polskiej Tow. nauczycieli szkół średnich i wyższych“ w Warszawie w liczbie 311, wzbudziła wielkie zainteresowanie wśród sfer zajmujących się książką polską i grafiką polską. Wskutek tego Dyrekcja „Książnicy“ postanowiła po zamknięciu wystawy tych prac w Warszawie (Warecka 14) przenieść je do Krakowa, a następnie do Lwowa. Po ukończeniu tych wystaw przystąpi dopiero „Książnica Polska“ do zakupu tych prac, które zużyje do swych wydawnictw. 3857

Z opery.

Wagnera „Tannhäuser“.

Wskazane jest i z zadowoleniem witamy, jeśli żelazny kapitał bieżącego repertuaru, szczególnie Wagnerowskiego, przegląda się i poprawia, rdzę, która się z czasem osadza, usunie i całości nada świeży połysk. Co można osiągnąć normalnie w drodze ustawicznych, uzupełniających prób, dokonywa się dopiero dokładniej, bardziej uroczyście pod szumnym tytułem „wznawienia“ lub „cyklu“, choćby, jak w tym wypadku, tylko częściowego, bo z trzech utworów scenicznych złożonego.

Wznawiony przed rokiem „Tannhäuser“ zrobił swoje. Zainteresował publiczność i kilkanaście razy wypełnił widownię. Dodatkowo i ujemne strony wykonania omówiliśmy swego czasu obszerniej. W wrześniu bieżącego sezonu nagle „Tannhäuser“ znikł z repertuaru, aby teraz, po siedmiu miesiącach zjawić się w cyklu. Nie chcąc tym razem dyskutować nad kwestją, czy uzasadnione było usunięcie tego wspaniałego dzieła z repertuaru na tak długi czas, stwierdzamy, iż system ten na scenie lwowskiej stale się powtarza. Przed dwoma laty z dużym nakładem pracy wznawiony „Holender“ odplynął na szeroki ocean, „Tannhäuser“ bawił przez siedem miesięcy w grocie pani Wenus, aż nareszcie łabędź w łódce wraz z Lohengrinem przywiódł i tamtych.

Jak „Holender“ po tak długiej nieobecności wyglądał, nie możemy podać czytelnikom, ponieważ teatr unieważnił na niedziele bilet reencyjny, naturalnie z wyjątkiem dwudziestojednogłowej komisji teatralnej i osób przez tę komisję lub magistrat protegowanych.

Oglądaliśmy i słyszeliśmy więc dopiero „Tannhäusera“, po części odświeżonego, względnie nowo studjowanego dla cyklu wagnerowskiego. Ołóż wyznać należy, iż w porównaniu z szeszoletnim wznawieniem nic się na lepsze ani na gorsze nie zmieniło. Chyba, że p. Prawdzic, którego temperament i warunki sceniczne bardziej odpowiadają partii Tannhäusera, niżeli Lohengrina, więcej się zbliżył do ideału wagnerowskiego, co świadczy, iż p. Prawdzic przez ten czas pracował nad sobą. Jego artystyczny temperament i aktorski instykt dają w akcie drugim i w wielkim opowiadaniu aktu trzeciego sumiennie opracowany obraz sceniczny. P. Okoński upiększył spokojny strumień Wolframowskiej kantyleny odpowiednimi akcentami deklamatorskimi, tworząc, interesując postać sceniczną. Reszta wykonawców z pp. Green, Platówną, Hinglerówną, oraz pp. Hornerem Łowczyńskim i Martinim pozostała na dawnym poziomie.

Chóry i sceny zespołowe naogół wypadły zadowalająco; malowniczego ugrupowania mas, żywego udziału chóru w akcji scenicznej, ogólnie uznanych zalet w tym sezonie wznawionego „Lohengrina“, nie mogliśmy się wczoraj dopatrzeć. — Najgorzej wypadła inscenizacja grotty Wenery; postaci alegorycznych, tak szczegółowo przez Wagnera podanych, brakło. Zastąpiono je zwykłymi ewolucyjami choreograficznymi. Dla „Coppelji“ okazano więcej pietyzmu i dobrej woli; czyżby muzyka Wagnera zasługiwała na mniejsze względy?

Całość prowadził z temperamentem i zrozumieniem zadania p. Wolfstał. Z orkiestra, która grała starannie, należałoby w uwerturnie pasaż altówek (muzyka w grocie Wenery) i pierwszych skrzypiec (przed powtórkiem odezwaniem się chóru pielgrzymów) osobno i sumiennie przestudjować.

Publiczność z widocznym zainteresowaniem śledziła przebieg przedstawienia i po każdym akcie dawała wyraz swemu zadowoleniu, okłaskując żywo wykonawców. Mimo tych wyżej wspomnianych usterek, które przy odrobinie dobrej woli dadzą się usunąć (zwłaszcza inscenizacja grotty Wenery!) — całość robiła dodatnie wrażenie, przypominające najlepsze przedstawienia tego sezonu operowego. Grd.

Przez szkło powiększające.

— Z MATEMATYKI NARODOWOŚCIOWEJ I SPOŁECZNEJ.

W amerykańskim czasopiśmie „Life“ spotykamy następujące równania:

1 Moskale = genjusz, 2 Moskale = bałagan, 3 Moskale = awantura.

1 Niemiec = nic (0), 2 Niemców = posuśszństwo, 3 Niemców = organizacja.

1 Anglik = matolek, 2 Anglików = towarzystwo, 3 Anglików = mocarstwo światowe.

Według tej formułki nasze życie społeczne da się przedstawić w następujących równaniach:

1 Polak = poezja, 2 Polaków = proza, 3 Polaków = tragedia.

1 poseł = program, 2 posłów = partja polityczna, 3 posłów = nieustające przesilenie gabinetowe.

1 złodziej = przypadek, 2 złodziei = spółka z ogr. odp., 3 złodziei = towarzystwo akcyjne.

Z tego wszystkiego wynika u nas, że 100 mk. = wielki banknot państwowy, 1000 mk. = hojny dar na cele narodowe, 10.000 mk. = pudełko bardzo marnych papierosów. K.

SPORT.

FRANCJA — SZWAJCARJA.

match międzynarod. został rozegrany w ub. niedzielę w Paryżu i zakończył się wynikiem remisowym; 2 : 2.

Drużyna szwajcarska była znacznie silniejszą fizycznie, natomiast Francuzi rozwinęli piękną kombinacyjną grę.

SLAVIA — D. F. C.

2 : 1. Match ten oczekiwany z niesłychanym zainteresowaniem wykazał lepszą formę

Czy nowy rekord lotniczy? Jak donoszą depesze z Nowego Yorku miał pilot wojskowy por. Rutledge Juring zbobyć nowy rekord wysokości. Osiągnięta przez tego lotnika zawrotna wysokość wynosić ma 11.300 m.

Sparta — S. K. Slovan (Mor. Ostrawa) 2 : 1(!) Ten nieprawdopodobny wprost wynik przypisać należy zgoła niereprezentatywnemu składowi Sparty, która grała równocześnie w Pradze Z. K. S. Vrsovice z wynikiem 6 : 0 na swą korzyść. Zastępca.

Do
Szanown. Prenumeratorów
„KURJERA LWOWSKIEGO“

Prosimy uprzejmie o jak najrychlejsze nadesłanie prenumeraty —

na maj

wraz z ewent. zaległością, celem uregulowania nakładu. — Wpłata kwot wpłaconych na czeki Pocztowej Kasy Oszczędni. następuje po upływie 8 do 10 dni, z tego powod. najrychlejsza wysyłka prenumeraty jest wskazaną w interesie Szan. Prenumeratorów,

Na czekach lub przekazach wymienić należy, na jaki cel służyć ma nadesłana kwota, prenumerata, ogłoszenie, składki.

Cena pojedynczego numeru 500 m.

Cena prenumeraty wynosi :

- We Lwowie miesięcznie do odbierania w administracji „Kurjera Lwowskiego” . . . 11 500 m.
- We Lwowie z odnoszeniem do domu 13.000 m.
- Z przesyłką pocztową w całej Polsce 13.000 m.
- Za granicą miesięcznie . . . 18.000 m.

TANIEJ O 35%

WIELKA TANIA WYSPRZEDAŻ RESZTEK 3-ciej serji!
(Wysprzedaż resztek odbywa się w naszej Spółce 3 razy w roku).

Chcąc dać możność wszystkim Czytelnikom „Kurjera Lwowskiego” skorzystać z nabycia tanich resztek, które zostały ze sztuk, postanowiliśmy wysłać każdemu Czytelnikowi „Kurjera Lwowskiego” taniej o 35 pre., niż ze sztuki, resztki 3 serji, które podzielone są u nas na 4 gatunki, nadające się na śliczne letnie męskie ubrania, kostjumy damskie lub płaszcz. Resztki te są z materiałów nbraniowych pierwszorzędnych fabryk, czysto-wełniane pełnej szerokości we wszystkich kolorach.

Reszotka 3 metrowa gat. A	zamiast 160,000	tylko 103,000
3	B	240,000
3	C	380,000
3	D	480,000
		165,000
		225,000
		320,000

Do każdej resztki na żądanie klienta wysyłamy pełen komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę, spodnie, kieszenie i do rękawów po mk. 65,500, wyższy gat. po mk. 80,000. Również posiadamy na składzie po cenach konkurencyjnych między innymi następujące towary: **Płótna** białe na pościel i bieliznę sztuką 17 metrów 140,000 160,000 i 175,000 na metry po 9,000 i 10,000. — **Prześcieradła** ze specjalnego płótna prześcieradłowego wysok. gat. po 42,000 mk. za sztukę. — **Szewioty** damskie, podwójnej szerokości we wszystkich kolorach po 19,800 i 21,000 mk. za metr. — **Zefiry** na koszule w śliczne desenie po 9,800 mk. za metr. — **Cajgi** na ubranka dla dzieci, sukienki, robotnicze ubrania bardzo trwałe w noszeniu po 8,200 mk. podwójnej szerokości 24,500 i 28,500 za metr. — **Surówka** na bieliznę itp. w najlepszym gatunku 71 cm. szerokości po 7,500 za metr, 80 cm szer. 8,200 mk. — **Pościelewy „Oxford”** na poszwy w kraty czerwone bardzo trwałe po 9,200 mk. za metr. — **Dymka** specjalne płótno na kałesony męskie 80 cm. szerokości, bardzo trwałe w praniu po 10,500 za metr. — **Ręczniki** białe, gładkie i wafłowe 130 cm. dług po 11,000 mk. za sztukę. — **Czerwone płótno „TYK”** na wyspy, nie przepuszcza pierzy po 9,500 za metr. — **Nowość sezonu!** Eponge na damskie kostjumy, śliczne desenie w pasy i kraty białe i szare. Wszędzie sprzedawane po 42,000 metr u nas tylko 34,500 mk. — **Markizety**, etaminy gładkie i deseniowe zagran. podwójnej szerokości po 24,500 za metr. — **Trykotina** jedwabna we wszystkich kolorach, kupon na całą suknię 87,000 mk. Kupon na blazkę po 34,500 mk. — **Letnie materiały** na suknie damskie we wszystkich kolorach kupon na całą suknię po 60,000, 80,000 i 95,000 mk. — **Alpaga** czarna na sukienki, fartuszki itp. po 24,500 mk. za metr. Wysyła się pocztą za pobraniem (płacić się przy odbiorze). — Opakowanie i przesyłka od 1 do 3 resztek mk. 10,000. — **UWAGA:** Przy zamówieniach na tę tanią wysprzedaż resztek obowiązkowo jest załączyć w liście przy zamówieniach następujący kupon:

Wyciąć i załączyć do listu	KUPON NA TANIA SPRZEDAŻ RESZTEK 3-ciej serji!!			Ważny w Lwowie, miej 1923 r.
	w Warszawskiej Spółce Manufakturowej, Warszawa, Jasna 18—20.			
	Czytelnik „Kurjera Lwowskiego”. Imię i nazwisko _____			
	Poczta _____	Wież _____	Ziemia _____	
	Nr. domu _____	Powiat _____		

BACZNOŚĆ! Kupon powyższy służy do nabycia tych tanich resztek i jest ważny tylko na przeciąg tych dwóch miesięcy. Jesteśmy pewni, że Czytelnicy „Kurjera Lwowskiego” otrzymawszy od nas jedną lub kilka resztek, zostaną naszymi stałymi klientami, będą niezawodnie żądać innych towarów, które są opisane w nowym cenniku, a takowy jest dołączony do każdej resztki bezpłatnie. Zamówienia wraz z dołączonym kuponem nadsyłać pod adresem:

Warszawska Spółka Manufakturowa,
Warszawa, ul. Jasna nr. 18—20. Telef. 243-80 i 171-28.
Przybywających do Warszawy osobiście prosimy o przedstawienie przy kupnie powyższego kuponu.
UWAGA: W razie gdyby wysłany towar się nie spodobał zamieniamy na inny lub zwracamy pieniądze niezwłocznie. 2121

Czas odnowić przedpłatę.

LODOWNIE POKOJOWE

ŁÓŻKA METALOWE I ŁÓŻECZKA
DZIECIENNE w wielkim wyborze
OKUCIA BUDOWLANE
I MEBLOWE
po cenach konkurencyjnych — poleca

M. KIERSKI, HANDEL TOWARÓW
Lwów, pasaż Mikolascha.

Oddział Budowlany: ul. Sienkiewicza 11.
Filjo: TARNOPOL I ZBARAŻ. 3863

Większy kapitał

na eskompt wekslowy lub na zabezpieczenie w dewizach zagr. ulokując. Zgłoszenia pod „Pożyczka” do biura ogłoszeń Brücka Lwów, Kościuszki 2. 3849

Gdańska zbożowa kolonialna firma poszukuje

Domu handlowego

jako współnika dobrze wprowadzonego w stosunki handlowe we Wschodniej Małopolsce z wyrobioną klientelą z urzędowym biurem. Oferty prosimy nadsyłać sub „Dom handlowy” do biura ogłoszeń Brücka, Lwów Kościuszki 2. 3850

Poszukujemy wielkiej ilości
sera z kwaśnego mleka
wolnego od żelaza

(eisenfreien Sauermilchquarg)
(sera krowiego)

Laskawe oferty do
„Terra” Milchproducten Industrie A. G.
Wiedeń I. Luxenburgerstr. 101. 3851

Na posiewy jesienne!

BAJCE inż. chem. Chmielewskiego niszcząca zarodniki grzybków pasożytnych (śnieć, zgorzel itd.) i chroniąca ziarno siewne od myszy — poleca

Alojzy HÜBNER skład farb i materiałów
Lwów, Rynek 38.

WALCE oraz wszelkie maszyny tudzież szwajcarską gazetę, gury, pasy i siatki dostarcza natychmiast ze składu firma Riesel, Schieber i Friedlander Lwów ul. Brajerowska 11 A, II. p. 3784

